

kamers kijken met K. van Aalst

„We halen eerst de heer van Aalst op”, zegt de heer Faber als ik bij hem in de auto stap.

We zijn deze decembermiddag op weg naar het studentencentrum van de Vrije Universiteit, dat gebouwd wordt bij de Kalfjeslaan in Amstelveen. We willen eens kijken hoe het er daar uitziet, want over een paar weken kunnen 128 van de bijna zevenhonderd kamers, die het centrum zal tellen, in gebruik worden genomen. En de heer K. van Aalst, die hoofd van de centrale inkoop is en zonder wiens toezicht, zoals hij zelf gekscherend zegt, geen potloodje of cyclotron de muren van de V.U. binnenkomt, heeft voor uw en ons gerief alvast één kamer compleet laten inrichten: dan kunnen we zien, hoe de V.U.-studenten straks geherbergd zijn. Maar zover is het nog niet. We rijden naar het bouw bureau van de V.U. en daar treffen we de heer van Aalst in zijn werkkamer aan. Hij stelt ons voor aan zijn beide medewerkers én aan de

vierde man in de kamer: de heer J. A. Aertsen, consul van het studentencentrum. Consul...?, vraag ik verbaasd. — Ik hoor dat te zijner tijd, wanneer er welgeteld 684 V.U.-studenten in de 684 kamers van het centrum zullen wonen, men zgn. eenheden van zestien kamers of beter: van zestien studenten gaat vormen. Aan het hoofd van zo'n eenheid staat een nestor en aan het hoofd van een aantal nestors zal een consul staan.

Wie goed kan rekenen weet al dat, wanneer er 128 kamers verhuurd zijn, er acht eenheden van zestien studenten zijn. Ze hebben als consul de heer Aertsen. Als het centrum te zijner tijd vol is, moeten er drie consuls zijn, zo is de bedoeling.

We kunnen niet verder op de mérites van het consulschap van de heer Aertsen in gaan, want de geestdriftige heer Van Aalst zwaait met een bundel papieren, waarin de geneugten van de studenten-kamers beschreven staan: héél zakelijk en

Interieur van een studentenkamer in het centrum, dat gebouwd wordt aan de Kalfjeslaan in Amstelveen.

